

Przedłożenie rządowe.

U s t a w a

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zawierająca postanowienia o wykupnie prawa propinacyi.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Prawo propinacyi znosi się za odpowiednem wynagrodzeniem.

§. 2.

Wyrób napojów propinacyjnych staje się od dnia wejścia tej ustawy w życie z ograniczeniami w tej ustawie postanowionemi przedmiotem wolnego przemysłu.

§. 3.

Propinacyjne prawo wyszynku pozostaje w całej swej rozciągłości przy uprawnionych jeszcze przez 25 lat licząc od dnia, w którym kapitały wynagrodzenia uprawnionym w całym kraju ostatecznie zostaną przyznane.

Najdalej w przeciągu tego czasu musi być wynagrodzenie za zniesienie tego prawa w całym kraju spłacone.

Po upływie 25letniego okresu ma ustać raz na zawsze propinacyjne prawo wyszynku.

§. 4.

Niniejsza ustawa nie narusza dodatków gminnych (opłat konsumcyjnych), które pobierają nie-

które gminy od trunków gorących w obrębie gminy wyrabianych lub do obrębu gminy wprowadzanych, na opędzenie wydatków gminnych.

§. 5.

Dotychczasowi właściciele prawa propinacyi otrzymają jako wynagrodzenia za zniesienie tego prawa kapitał w gotówce równający się dwunastorazowemu czystemu dochodowi z propinacyjnego prawa wyszynku.

Uprawniony może zrzec się tego wynagrodzenia, o ile prawa innych osób nie stoją temu na przeszkodzie.

§. 6.

Jako czysty dochód z propinacyjnego prawa wyszynku należy przyjąć przeciętną cyfrę dochodu z prawa wyszynku w ostatnich sześciu latach przed ogłoszeniem niniejszej ustawy, po odtrąceniu podatków wraz z dodatkami państwowymi, krajowymi i indemnizacyjnymi.

§. 7.

Dla obliczenia kapitałów wynagrodzenia będą ustanowione: Komisya krajowa we Lwowie i komisye miejscowe pod nazwą: „Komisya krajowa (miejscowa) indemnizacji propinacyjnej.“

§. 8.

Komisye miejscowe mają jako organa Komisji krajowej na zlecenie tejże przeprowadzać dochodzenia celem oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku według zasad wypowiedzianych w niniejszej ustawie i obliczać na tej podstawie kapitał wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyjne.

Dochodzenia i inne czynności w tym celu potrzebne mają być z urzędu przeprowadzane.

§. 9.

Komisya miejscowa składa się z urzędnika politycznego, którego mianuje Namiestnik i z przydanego mu pomocnika, biegłego w rachunkowości.

W każdym powiecie politycznym ustanowi się przynajmniej jedną taką komisye.

§. 10.

Do czynności w celu oznaczenia wartości i dochodów zamianuje Namiestnik w porozumieniu z Wydziałem krajowym w każdym powiecie przynajmniej trzech znawców, którzy zostaną zaprzysiężeni i będą obowiązani na wezwanie komisarza miejscowego przedsiębrać potrzebne obliczenia wartości i dochodów.

Znawcy ci pobierać będą diety podczas zajęcia i wynagrodzenia kosztów podróży.

Wysokość tych należności oznaczy Komisya krajowa.

§. 11.

Komisyja krajowa składa się pod przewodnictwem Namiestnika lub jego zastępcy z trzech wyższych urzędników politycznych, których oznaczy Namiestnik, z dwóch członków Wydziału krajowego, których tenże wybierze z grona swego, i z jednego zastępcy uprawnionych, którego oznacza Namiestnik w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Tak samo zostaną oznaczeni zastępcy członków komisji.

Komisji krajowej przydani będą potrzebni urzędnicy conceptowi, rachunkowi i manipulacyjni.

§. 12.

Po wejściu w życie tej ustawy zawezwie e. k. Namiestnictwo edyktem wszystkich właścicieli prawa propinacyi, aby w terminie 6ciu miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych, wnieśli do krajowej komisji pisemne zgłoszenie o wynagrodzenie za zniesienie prawa propinacyi albo pisemne zrzeczenie się tego wynagrodzenia.

§. 13.

Właściciele prawa propinacyi, które jest przynależnością posiadłości tabularnej, lub też samodzielnie stanowi przedmiot księgi hipotecznej, winni wraz ze zgłoszeniem się o wynagrodzenie a względnie z deklaracją zrzeczenia się tegoż, przedłożyć z księgi hipotecznej udowodniający ich własność dotyczącego ciała hipotecznego lub prawa propinacyjnego.

Edyktalne zawezwanie do zgłoszenia się o wynagrodzenie lub zrzeczenie się tegoż.

Zgłaszający się o wynagrodzenie ma także wykazać czysty dochód z propinacyjnego prawa wyszynku według postanowień §. 6. niniejszej ustawy, a zarazem podać kwotę wynagrodzenia, którą sobie rości.

Zgłoszenia należy wnosić osobno dla każdego ciała hipotecznego.

§. 14.

Jeżeli z dwóch lub kilku współwłaścicieli prawa propinacyi choć jeden tylko wnieśli zgłoszenie o wynagrodzenie, zgłoszenie to ważne jest dla reszty współwłaścicieli.

Zrzeczenie się wynagrodzenia za zniesienie prawa propinacyi, przysługującego dwom lub więcej współwłaścicielom, jest tylko wtedy ważne, jeżeli to zrzeczenie się wniesione zostało przez wszystkich współwłaścicieli.

§. 15.

Zgłoszenia o wynagrodzenie za zniesienie prawa propinacyi przydzielone będą komisjom miejscowym do przeprowadzenia dochodzenia.

§. 16.

Jeżeli uprawniony w terminie w §. 12. wskazanym nie wnieśli ani zgłoszenia o wynagrodzenie za zniesienie prawa propinacyi, ani prawnie ważnej, wymogom §§. 13 i 14 odpowiadającej deklaracyi zrzeczenia się tegoż wynagrodzenia, albo w razie nieprzyjętego zrzeczenia się, pomimo zawezwania nie wnieśli zgłoszenia, wówczas nastąpi obliczanie i przyznanie wynagrodzenia z urzędu na koszt jego.

§. 17.

Po upływie wskazanego w §. 12. terminu edyktalnego, ogłosi krajowa komisya osobnym edyktem szczegółowe wszystkie ciała hipoteczne, których właściciele zrzekli się wynagrodzenia i zawezwzię w tym edykcie wszystkich, którzy z tytułu zahypotekowanego prawa przez zrzeczenie się wynagrodzenia czują się być pokrzywdzeni w swoim prawie, aby w nieprzekraczalnym terminie 90ciu dni od dnia ogłoszenia edyktu w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych wnieśli do krajowej komisyi tem pewniej swoje zarzuty, ileże w razie przeciwnym uważać

się będzie, iż zgadzają się z zrzeczeniem się wynagrodzenia.

Jeżeli komisya krajowa uzna zarzuty za niezasadnione, wówczas odeszle wierzyciela z pretensjami do drogi prawa.

Jeżeli tenże w przeciągu 30 dni nie wniesie pozwu do właściwego sądu, traci prawo czynienia jakiegokolwiek dalszych zarzutów.

§. 18.

Jeżeli w terminie w §. 17. oznaczonym choć jeden tylko z wzmiankowanych tamże wierzycieli wniesie zarzut przeciw zrzeczeniu się wynagrodzenia za prawo propinacyi ze strony właściciela, należy tego ostatniego zaważać, aby w odpowiednim oznaczonym terminie wniósł zgłoszenie się o wynagrodzenie.

Jeżeli nie uczyni zadość zaważaniu w oznaczonym terminie, wówczas nastąpi co do dotyczącego ciała hipotecznego z urzędu na koszt właściciela obliczenie i przyznanie wynagrodzenia za zniesienie prawa propinacyi.

§. 19.

Komisya miejscowa ma po otrzymaniu zgłoszenia lub po przeprowadzeniu dochodzenia z urzędu na zlecenie komisji krajowej oznaczyć czysty dochód z propinacyjnego prawa wyszynku na podstawie kontraktów dzierżawnych, fasyj, podatku dochodowego i innych dokumentów, a w miarę potrzeby na podstawie dochodzeń i wywodów znawców obliczyć przypadający uprawnionemu kapitał i przedłożyć akt ten zaraz z wnioskiem swoim krajowej komisji do decyzji.

Jeżeli dochód z propinacyjnego prawa wyszynku łącznie z innymi źródłami dochodu, jako to: z wyrobem trunków propinacyjnych, z młynem, z cegielnią, z wyszynkiem słodzonych trunków gorących, domem gościnnym itp. był wdzierżawiony i dla wymierzenia podatku dochodowego fasyonowany, należy na podstawie dochodzeń oznaczyć, ile z ogólnej sumy dochodów przypada na samo propinacyjne prawo wyszynku.

Gdzie dzierżawcy propinacyjnego prawa wyszynku dodano do dzierżawy lokalności mieszkalne, budynki do wykonywania wyszynku, grunta itd.,

należy odtrącić wartość używania tych przedmiotów, która w razie potrzeby w drodze dochodzenia ma być obliczoną.

Jeżeli jest kilku współwłaścicieli należy ich za-
wezwąć, aby wymienili wspólnego pełnomocnika,
gdyż w razie przeciwnym będzie przeprowadzona
rozprawa z kuratorem, którego na ich koszt usta-
nowi komisya miejscowa.

§. 20.

Na podstawie aktów dochodzenia, które przed-
łożą komisye miejscowe, orzeka komisya krajowa
co do cyfry czystego dochodu i wysokości kapitału
wynagrodzenia, wydaje wyroki indemnizacyjne i za-
wiadania o nich uprawnionego.

Wyroki indemnizacyjne należy wydawać we-
dług pojedynczych ciał hipotecznych, a jeżeli prawo
propinacyi nie jest ani przyależnością ciała hypo-
tecznego, ani samoistnem ciałem hipotecznem, we-
dług pojedynczych uprawnionych osób.

§. 21.

Krajowa komisya orzeka w I. instancyi.

Do powzięcia uchwały potrzebną jest obecność
wszystkich członków komisyi krajowej lub ich za-
stępców.

Uchwały zapadają według zdania, za którym
oświadczyła się największa liczba głosujących; je-
żeli zdania równo są podzielone, rozstrzyga prze-
wodniczący.

Jeżeli między dwoma równo podzielonem
zdaniami zachodzi różnica tylko co do wysokości
jakiej cyfry, może przewodniczący przyjąć cyfrę
w średniej wysokości.

§. 22.

Przeciw orzeczeniu komisyi krajowej służy
prawo rekursu do Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Do wniesienia rekursu ustanawia się nieprze-
kraczalny termin 30 dni od dnia doręczenia wy-
roku indemnizacyjnego, w który to jednak nie wli-
cza się dni, które zajmie przesyłka rekursu pocztą.

Rekursu należy wnosić do komisyi krajowej.

Orzeczenia ministerstwa są ostateczne.

Koszta dochodzenia spowodowane rekusem
ma w razie odrzucenia tegoż ponosić strona, która
wniosła rekurs.

Prawomocne wyroki indemnizacyjne mają być podane do wiadomości Wydziału krajowego, który prowadzi administrację funduszu indemnizacji propinacyjnej.

§. 23.

Dla przeprowadzenia sporów o prywatno-prawne pretensye odnoszące się do prawa propinacji zastrzega się stronom drogę prawa.

Jeżeli co do prawa propinacji zachodzą sprzeczne roszczenia kilku osób, wówczas ma być rozprawa z tym przeprowadzoną który jest faktycznie w posiadaniu tego prawa. Wymierzony kapitał wynagrodzenia będzie złożony w sądzie.

Jeżeli przeznaczenie kapitału wynagrodzenia zawisło od poprzedniego rozstrzygnięcia spornych prywatno-prawnych kwestyj, ma komisya krajowa na razie wydać orzeczenie wedle ostatniego faktycznego stanu posiadania i wyznaczyć termin przynajmniej 60 dni, w którym pozew dla rozstrzygnięcia sprawy spornej do właściwego sądu wniesiony być winien, w przeciwnym bowiem razie orzeczenie komisji krajowej staje się prawomocnem.

Do wyroku sądowego zastosować się należy przy ostatecznem oznaczeniu kapitału wynagrodzenia.

§. 24.

Osobna instrukcja, którą wyda Ministerstwo spraw wewnętrznych, określi bliżej sposób postępowania komisyj miejscowych i komisji krajowej.

§. 25.

Dzień, w którym kapitały wynagrodzenia za zniesienie propinacyjnego prawa wyszynku uprawionym w całym kraju ostatecznie zostaną przyznane, poda komisya krajowa obwieszczeniem do powszechnej wiadomości.

Z tym dniem zaczyna się 25letni okres wzmiankowany w §. 13.

Pojedyncze, jeszcze ostatecznie nie załatwione czynności wykupna prawa propinacji, tudzież w toku będące sądowe spory co do prawa propinacji nie wstrzymują rozpoczęcia pomienionego okresu.

Fundusz indemnizacji propinacyjnej.

§. 26. Na spłacenie kapitałów wynagrodzenia i na opędzenie kosztów z powodu dochodzeń dla wymiaru wynagrodzeń, będzie utworzony krajowy fundusz indemnizacji propinacyjnej, z którego też pokryte będą koszta administracji tegoż funduszu.

Do funduszu indemnizacji propinacyjnej wpływają:

- a) należności, które mają opłacać właściciele prawa propinacji;
- b) opłaty uiszczane przez te osoby, które na mocy konsensów przemysłowych wykonują wyszynk trunków propinacyjnych, tudzież gorących napojów słodzonych: rozolisów, likierów, i t. p. (§. 30. i 31.);
- c) taksy od nowych gorzeń i browarów (§. 34);
- d) grzywny za przestępstwa propinacyjne.

§. 27.

Od dnia pierwszego, który nastąpi po terminie edyktem według §. 12. ogłoszonym, winien każdy właściciel propinacyjnego prawa wyszynku, który nie utracił w skutek zrzeczenia się prawa do wynagrodzenia, opłacać na rzecz funduszu indemnizacji propinacyjnej po 2 od 100 rocznie od należącego mu się kapitału wynagrodzenia, jak długo ani kapitał ten nie został mu wypłacony, ani termin wypłacenia tego kapitału nie zapadł; skoro zaś kapitał wynagrodzenia w skutek wylosowania został wypłacony, albo przynajmniej termin wypłaty tego kapitału już zapadł, (§§. 43 i 44) ma opłacać po 7% i to aż do chwili umorzenia całego kapitału wykupna w całym kraju, jednak w żadnym razie nie dłużej jak aż do upływu §. 3. oznaczonego 25letniego okresu. Opłaty te mają być wymierzane jak długo kapitał wykupna nie został jeszcze prawomocnie przyznany z zastrzeżeniem późniejszego wyrównania — od kwoty — którą w zameldowaniu jako wynagrodzenie żądano (§. 13) i mają być uiszczane w ratach półrocznych z góry w urzędach podatkowych, którym celem przypisania tych należności komisya krajowa udzieli wykazu wszystkich do opłacania tych należności obowiązanych właścicieli propinacyjnego prawa wyszynku z poszczególnieniem przypadających na każdego z nich należności.

Uprawnionym, za których w wypadkach określonych w §§. 16 i 18 dopiero po upływie terminu edyktalnego zameldowanie wniesiono, albo którym wynagrodzenie z urzędu przyznano, ma być również wymierzona należność od dnia pierwszego, który nastąpi po upływie terminu edyktalnego według §. 12., i od nich takowa następnie ściągnięta.

Wydział krajowy, który zajmuje się jako Dyrekcya funduszu indemnizacyi propinacyjnej wypłatą kapitału wykupna, udzieli urządnom podatkowym wykazów uprawnionych, którym kapitał wykupna został wypłacony, a względnie do wypłaty asygnowany.

§. 28.

Wymienione w §. 27 spłaty mają być ściągane w ten sam sposób jak podatki.

Opłatom tym przysługuje zarówno jak podatkowi prawo pierwszeństwa w wypadkach upadłości i egzekucyi.

W wypadkach, w których prawo propinacyjne nie jest przywiązane do nieruchomości, będącej przedmiotem ksiąg hipotecznych, lub w których to prawo oddzielone zostało od rzeczonych nieruchomości, ciężką w mowie będące opłaty na propinacyjnem prawie wyszynku z prawem pierwszeństwa przed wszystkimi innymi prywatnymi wierzytelnościami.

§. 29.

Właściciele propinacyi, którzy w skutek zrzeczenia się utracili prawo do wynagrodzenia, nie są obowiązani do opłacania należności w §. 27. nadmienionych.

§. 30.

Przemysłowcy, którzy nie z tytułu prawa propinacyjnego, lecz na podstawie osobnych koncesyj przemysłowych trudnią się wyszynkiem trunków propinacyjnych, tudzież tacy, którzy na podstawie koncesyj władz przemysłowych wykonują wyszynk trunków słodzonych (rozolisów, likierów, ponczowej esencji i t. d.) opłacać będą od tego wyszynku oznaczone w następnym paragrafie roczne należności na rzecz krajowego funduszu indemnizacyi

propinacyjnej począwszy od 1. dnia tego miesiąca, który nastąpi po upływie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Po upływie wzmiankowanego w §. 2. 25letniego okresu, a ewentualnie z chwilą wcześniejszego umorzenia kapitału wykupna, gaśnie obowiązek uiszczania tych opłat.

§. 31.

Należytość roczną ustanawia się od wyszynku w miejscowościach liczących nie więcej jak 5000 mieszkańców na 40 zł., w miejscowościach z ludnością nad 5000 do 12.000 mieszkańców na 60 zł., we wszystkich zaś miejscowościach z większą ludnością nad 12.000 mieszkańców na 100 zł. w. a. bez różnicy, czy wyszynk bywa wykonywany jako samoistna przemysłowość, czy też jako akcesoryum innej przemysłowości.

§. 32.

Władza polityczna powiatowa wymierzy według postanowień poprzedniego paragrafu należytość i zawiadomi o tem szynkarza, a wykaz wszystkich wymierzonych należytości udzieli w jednym egzemplarzu c. k. urzędowi podatkowemu, w drugim egzemplarzu Wydziałowi krajowemu.

Przeciw wymierzeniu należytości przysługuje koncesyonowanemu szynkarzowi i dyrekcji funduszu indemnizacyi propinacyjnej wolność odwołania się do c. k. Namiestnictwa.

Przeciw rozstrzygnięciu c. k. Namiestnictwa przysługuje tylko tym prawo rekursu, na których niekorzyść orzeczenie zostało zmienione.

Rekurs nie ma mocy wstrzymującej.

Gdyby władza przemysłowa w myśl obowiązujących przepisów udzieliła komu nowej koncesyi na wyszynk wzmiankowanej w §. 30. kategorii, winna zarazem wymierzyć od niej opłatę według postanowień paragrafu poprzedniego i zawiadomić o tem urząd podatkowy i Wydział krajowy.

§. 33.

Należytości powyższe mają być uiszczane z góry w ratach półrocznych płatnych w dniach 1ym Stycznia i 1ym Lipca każdego roku do kasy urzędu

podatkowego właściwego powiatu, a w razie uchybienia terminu wraz z odsetkami zwłoki 6‰.

Jeżeli obowiązek opłaty pierwszy raz uiszczyć się mającej, nie zaczyna się z dniem 1ym Stycznia lub 1ym Lipca, ma być uiszczoną z góry ta należność, która przypada stosunkowo za czas od dnia obowiązku opłaty do dnia 1. Stycznia a względnie 1. Lipca.

Urząd podatkowy odsyła zebrane należności do kasy funduszu indemnizacji propinacyjnej.

Zaległości w tych należnościach będą ściągane tak samo jak podatki.

§. 34.

Kto w ciągu czasu od dnia ogłoszenia tej ustawy aż do końca ostatniego roku wzmiankowanego w §. 3im 25letniego okresu zakładać będzie nowy browar lub gorzelnię, jeżeli w ciągu pięciu ostatnich lat do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy wcale nie pędził gorzałki ani nie warzył piwa, winien przed rozpoczęciem wyrobu wódki lub piwa zapłacić na rzecz funduszu indemnizacji propinacyjnej takse jednorazową, którą się ustanawia na (2000) dwa tysiące zł. a. w. od każdego nowego browaru, a na pięćset (500) zł. a. w. od każdej nowej gorzelnii.

Dotychczasowi uprawnieni, którzy w ostatnich pięciu latach utrzymywali acz z przerwami browary lub gorzelnie w ruchu, wolni są od opłaty powyższej taksy nawet w tym wypadku, gdyby dla obfitszego wyrabiania browar swój lub gorzelnię rozszerzali lub przeistaczali.

§. 35.

Taksy te mają być wpłacane bezpośrednio do kasy funduszu indemnizacji propinacyjnej.

Władze powiatowe polityczne zawiadamiać będą Wydział krajowy o każdym pozwoleniu udzielonem na założenie browaru lub gorzelnii.

§. 36.

Kto się trudni wyrobem wódki lub piwa, nie opłaciwszy przypadającej na niego taksy, staje się winnym przekroczenia i podpada karze podwójnej opłaty taksy, która to grzywna wraz z zapłacić się mającą takse wpływa do funduszu indemnizacji propinacyjnej.

§. 37.

Przemysłowcom trudniącym się wyrobem wódki, piwa i innych trunków propinacyjnych, wolno trunki te sprzedawać tylko hurtownie w naczyniach pod obręczami, zawierających przynajmniej jedno - niższo-austryj. wiadro.

W miejsce jednego n. austr. wiadra ustanawia się począwszy od 1. Stycznia 1876 r. pół hektolitra.

Przekroczenie tego przepisu będzie w ten sam sposób karane, jak przekroczenie przeciw propinacyjnemu prawu wyszynku.

§. 38.

Administracya funduszu indemnizacyi propinacyjnej.

Administracyę funduszu indemnizacyi propinacyjnej będzie sprawował Wydział krajowy jako Dyrekcyja funduszu indemnizacyi propinacyjnej.

§. 39.

Spłata kapitału wynagrodzenia.

Z chwilą ukończenia w całym kraju czynności wymiaru kapitałów wynagrodzenia za zniesione propinacyjne prawo wyszynku (§§. 3. i 25.) rozpoczyna się spłacanie kapitałów wynagrodzenia według planu umorzenia, który ma być ułożony przez Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym a zatwierdzony przez Ministerstwo spraw wewnętrznych.

§. 40.

Spłata kapitałów wynagrodzenia następuje w ten sposób, iż co pół roku odbywa się w granicach planu umorzenia losowanie wyroków indemnizacyjnych.

§. 41.

Każdy kapitał przyznany osobnym prawomocnym wyrokiem indemnizacyjnym otrzyma osobny los; tak więc ma być sporządzonych tyle losów, ile wydanych zostało osobnych wyroków indemnizacyjnych.

Losy będą złożone do urny i tam przechowane pod pieczęcią i pod kluczem. Klucz ma pozostać w przechowaniu Marszałka krajowego, albo jego zastępcy w Wydziale krajowym.

Wydział krajowy jako Dyrekcyja funduszu indemnizacyi propinacyjnej obwieści kwotę kapitałów wynagrodzenia przypadających do spłacenia z końcem Czerwca względnie z końcem Grudnia i przepro-

wadzi w połowie Czerwca względnie Grudnia losowanie dla oznaczenia uprawnionych, którym mają być wypłacone kapitały wynagrodzenia.

Losowanie odbywać się będzie w obec komisji losowania publicznie i ma trwać tak długo dopóki suma przeznaczona na dotyczące półrocze do spłacenia nie będzie wyczerpaną.

Jeżeli los na ostatku wyciągnięty przedstawia kwotę kapitału wynagrodzenia przewyższającą fundusz, jaki pozostał po pokryciu wprzód wyciągniętych losów, spłata wylosowanego kapitału nastąpi z końcem następującego półrocza. — Pozostała niewypłacona reszta doliczy się do kwoty jaka według planu umorzenia przypada na najbliższe półrocze.

§. 42.

Dyrekcya obwieszcza wylosowane kapitały i wypłaca takowe z końcem półrocza następującego po losowaniu, a zatem z końcem Grudnia tego samego roku, a względnie z końcem Czerwca roku następującego.

§. 43.

Przy spłaceniu kapitałów wynagrodzenia za prawo propinacyi, które jest połączone z własnością dóbr nieruchomości, albo które stanowi osobne ciało tabularne, muszą być uwzględnione tabularnie zabezpieczone prawa osób trzecich.

Spłata tych kapitałów nastąpi przez złożenie takowych do depozytu sądu, któremu przysługuje jurysdykcya rzeczowa dotyczących dóbr.

Z dniem złożenia jest spłata dokonana.

Dokonane w depozycie sądowym złożenie kapitału wykupna ma być z urzędu zanotowane w książce gruntowej. To zanotowanie ma ten skutek, że późniejsze intabulacye i pretensye względem opłat, których terminu wypłaty jeszcze nie zapadł (§. 27.) nie będą uwzględnione przy przyznaniu wynagrodzenia.

Przy przyznawaniu i wypłacie kapitału wynagrodzenia zastosują sądy analogiczne postanowienia patentu cesarsk. z dn. 8. Listopada 1853 l. 237 Dz. p. p. i rozporządzenia ministr. z dnia 28 Lipca 1859 L. 142 D. p. p. Postępowanie względem przyznania wynagrodzenia ma być jednak dopiero rozpoczęte po dokonaniem złożeniu sądowym

kapitału wynagrodzenia. Przy postępowaniu tem postanowienie §. 64. ces. patentu z dn. 8. Listopada 1854 nie będą wcale zastosowane.

Odpiśanie tabularne sądownie przyznanych i wypłaconych kapitałów wynagrodzenia zażądata właściwe sądy z urzędu. Po upływie oznaczonego w §. 3. 25letniego okresu obowiązane są sądy do wymazania z urzędu zainstabulowanych w księgach gruntowych praw propinacyi.

§. 44.

Wszystkie inne wylosowane kapitały wynagrodzenia zostaną dopiero spłacone po upływie okresu w §. 3. oznaczonego, jeżeli należitości, które od takowych aż do końca peryodu umorzenia uiszczane być mają, nie zostaną funduszowi indemnizacyi propinacyjnej z góry zapłacone albo zabezpieczone.

§. 45.

Osobna instrukcyja, którą ułoży Wydział krajowy, określi bliżej postępowanie Dyrekeyi propinacyjnego funduszu indemnizacyjnego.

§. 46.

Administracyjne koszta spowodowane wykupnem propinacyjnego prawa wyszynku.

Koszta spowodowane dochodzeniami i czynnościami celem wymiaru kapitałów wynagrodzenia, o ile do ponoszenia takowych nie są obowiązane strony (§§. 16., 18., 22.) równie jak i koszta administracyi funduszu indemnizacyi propinacyjnej mają być z tego funduszu pokrywane.

§. 47.

Jeżeli fundusz indemnizacyi propinacyjnej celem zadosyćczynienia ciężącym na nim zobowiązaniom będzie potrzebował zaliczek pieniężnych, zaliczy mu takowe fundusz krajowy pod warunkiem szybkiego zwrotu z procentem pięciu od sta.

Zaliczki, które aż do końca oznaczonego w §. 3. okresu z funduszu indemnizacyi propinacyjnej nie będą mogły być zwrócone, poniesie fundusz krajowy.

Ewentualna nadwyżka funduszu indemnizacyi propinacyjnej pozostająca po całkowitem umorzeniu kapitałów wynagrodzenia w całym kraju przechodzi na rzecz funduszu krajowego.

Postanowienia karne.

§. 48.

Przekroczenia przepisów względem propinacyjnego prawa wyszynku, o ile nie są przeciwko nim w niniejszej ustawie osobne kary ustanowione, będą karane grzywnami od 10 do 200 zł. lub w razie niemożności osiągnięcia, aresztem od 2 do 40 dni.

Wyrok karny może także orzec konfiskatę na rzecz funduszu indemnizacji propinacyjnej tych trunków i sprzętów, które służyły za narzędzie do popełnienia przestępstwa.

Do funduszu indemnizacji propinacyjnej wpływają także ściągnięte grzywny.

Uznany za winnego przestępstwa winien również ponosić koszt dochodzenia i wykonania kary.

§. 49.

Postanowienia końcowe.

Władze rządowe w królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem użyczą Wydziałowi krajowemu jako Dyrekcyi funduszu indemnizacji propinacyjnej wszelkiej pomocy do przeprowadzenia postanowień niniejszej ustawy.

§. 50.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie równocześnie z ustawą państwową o uwolnieniu aktów prawnych, podań i innych pism odnoszących się do wykupna propinacyjnego prawa wyszynku od opłat skarbowych.

§. 51.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości.

